

[Skatteministeren]

ladet skinne igennem hele dagen i dag. Der er grund til at kvittere for, at SF tager stilling til sagerne på et i hvert enkelt tilfælde sagligt grundlag.

Det forslag, vi behandler her, er simpelt hen et led i finanslovaftalen, og ved ophævelsen af de to fradrag opnås et merprovenu i størrelses­ordenen ½ mia. kr., hvoraf de godt 270 mio. kr. tilfalder kommunerne.

Ud over det kan der opnås en mindre admi­nistrativ lettelse. På selvangivelsen og på oplys­ningskortet kan der fjernes det felt, der omfat­ter fradrag for udgifter i forbindelse med er­hvervelse af kapitalindkomst, så der er faktisk for en del af forslaget vedkommende tale om et forenklingssigte.

Diskussionen har i særlig grad drejet sig om den del af forslaget, der handler om at fjerne fradragsretten for bidrag til realkreditinsti­tu­ternes administrationsudgifter og reservefon­de. Jeg vil godt sige, at ud over at forslaget altså er et led i finansieringen af den række af lettel­ser, der ligger i finanslovsforslaget, er det faktisk også et forsøg på at fremme omkostningsbe­vidstheden vedrørende administrationsudgif­terne i realkreditinstitutterne.

Fru Pia Gjellerup har i særlig grad hæftet sig ved den bemyndigelsesbestemmelse, der er indsat i lovforslaget. Baggrunden for den er en konsekvens af det realkreditlovsforslag, der lig­ger til behandling i Folketinget i øjeblikket.

Efter forslaget til ny realkreditlov får realkre­ditinstitutterne mulighed for at fravige det hid­tige balanceprincip, der går ud på, at der skal være samme rente- og afdragsbetalinger på lån­tagernes pantebrev som på de tilsvarende og bagvedliggende obligationer.

Efter forslaget får institutterne mulighed for at operere med rentemarginal og at finansiere deres administrationsudgifter og reservefonds­opbygning igennem en rentemarginal i stedet for ved særskilt opkrævning af bidrag. Det be­tyder, at man bare kunne lade være at opkræve det som bidrag og komme uden om fradragsbe­grænsningen på den måde og så bare lave en større rentemarginal til at finansiere disse ud­gifter.

Ved bemyndigelsen får skatteministeren hjemmel til at bestemme, at en del af låntage­rens rentebetalinger skal anses for medgået til dækning af de nævnte udgifter.

Så siger fru Pia Gjellerup, at den enkelte bli­ver i tvivl om, hvad der nu er fradragsberettiget rente, og hvad der ikke er fradragsberettiget bi­drag. Jeg er nu ikke sikker på, at det bliver no­gen særlig stor praktisk vanskelighed, idet de institutioner, vi her taler om, jo er indberet­ningspligtige. Det vil sige, at det vil jo komme til at fremgå mere eller mindre automatisk, hvorledes fordelingen er.

Vi har altså skønnet, at vi her kunne hente et provenu til finansiering af en række lettelser i finanslovsforslaget på en måde, som samtid­ig for så vidt angår fradragsretten for udgifter til formueadministration giver en administrativ lettelse og en forenkling af selvangivelsen og oplysning­skortet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Realkreditinstitutterne har i dag kun en ren­temarginal, der består af administrations- og reservefondsbidrag. De har været fradragsbe­rettigede, lige så vel som pengeinstitutternes rentemarginal, som betales af lånerne, har væ­ret fradragsberettigede for lånerne. Det er situ­ationen i dag.

Nu ser der ud til at være en ny realkreditlov undervejs i Folketinget, og med den vil der bli­ve adgang for realkreditinstitutterne til at ændre deres rentemarginal. Det får så skattemini­st­eren til at sige: Jamen så må det, der ligger som rentemarginal ud over, hvad der er udskilt, hvad der eventuelt fortsat vil være udskilt i en eller anden grad, bidrag til administrations- og reservefond, ikke fradrages. Og når vi ikke vil have, at disse administrationsudgifter skal kun­ne fradrages, så må man heller ikke fradrage den del, som ligger i rentemarginalen. Så langt kan jeg forstå argumentationen.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor skal pengein­stitutternes rentemarginal, som også betales af lånerne, ikke også uddrages som ikkefradrags­berettiget? Er der ikke tale om forskelsbehand­ling mellem realkreditinstitutter og pengeinsti­tutter?

Derudover hørte jeg muligvis ikke så godt ef­ter, eller også svarede skatteministeren ikke på det, men hvad gælder for forsikringsselskaber og for pensionskasser?

Det er ikke udtryk for negativitet, at Social­demokratiet stiller relevante spørgsmål om ud­formningen, argumentationen og administra-